

Karta rozmowy do filmu *Opowieść Mahmouda o migracji*

„U siebie jestem najbardziej sobą”
– o tożsamości w doświadczeniu migracji

Opowieść Mahmouda o migracji, Centrum Edukacji Obywatelskiej, 2020.

► **czas trwania:** 4 minuty

► **opis filmu:** Mahmoud przyjechał do Polski, gdy miał trzynaście lat. Od tamtej pory walczy o swoje marzenia. Posłuchajcie o tym, czym jest dla niego dom i kim się czuje. Jak poznać prawdę o współczesnych migracjach w szumie często sprzecznych informacji? Skąd mamy wiedzieć, kim są przybysze, którzy stają się naszymi sąsiadami i sąsiadkami albo kolegami, koleżankami z klasy? Po co przyjechali? Jakie mają zamiary? Czym się od nas różnią? Odpowiedzi na te wątpliwości najlepiej szukać u źródeł, czyli oddać głos samym migrantom i migrantkom.

► **autorka:** Hanna Zielińska

► **czas:** 40 minut

► **poziom edukacyjny:** klasy VI–VIII szkoły podstawowej i szkoła ponadpodstawowa

► **przedmiot:** godzina wychowawcza

Ten materiał służy wsparciu nauczycielki/nauczyciela w poprowadzeniu rozmowy na podstawie filmu *Opowieść Mahmouda o migracji* na godzinie wychowawczej. Znajdziesz tu przegląd możliwych celów i tematów do realizacji z klasą, propozycję struktury rozmowy, zestaw pytań pomocniczych, a także kartę pracy dla młodzieży. Zapraszamy Cię, skorzystaj z tych podpowiedzi według swoich potrzeb, wybierając i dostosowując cel, główny temat oraz przebieg lekcji do Twoich planów, programu, a przede wszystkim zainteresowań i możliwości grupy.

Cele

Sięgnij po ten film i załączoną kartę rozmowy, jeśli chcesz:

1. poruszyć temat migracji z perspektywy osoby przyjeżdżającej do Polski
2. uwrażliwić na kwestie tożsamości w kontekście doświadczenia migracji
3. uświadomić młodzieży ograniczenia i straty płynące ze stereotypów i uprzedzeń
4. zachęcić uczennice i uczniów do przyjmowania aktywnej roli na rzecz integracji
5. [miejsce na Twój cel]

Przygotowanie

1. Przed lekcją zapoznaj się zarówno z kartą rozmowy dla nauczycielki/nauczyciela, jak i z kartą pracy dla młodzieży i obejrzyj film (który trwa 4 minuty).
2. Zanim zaprosisz do rozmowy młodzież, sprawdź, jak sama/sam ustosunkujesz się do proponowanych pytań i zadań. Przyjrzyj się swoim emocjom, które pojawią się w czasie oglądania filmu. Zrób notatki – zapisz, co Cię interesuje w opowieści Mahmouda. Film jest bardzo krótki, nie wszystko Mahmoud mówi wprost, na niektóre cisnące się do głowy pytania nie ma odpowiedzi. Potraktuj to jako okazję do wyrażenia wątpliwości: bądź krytyczna/krytyczny wobec tego nagrania i zapisz także, czego Ci w nim zabrakło, co jeszcze warto byłoby zgłębić, żeby lepiej zrozumieć doświadczenie Mahmouda.
3. Odnieś tematykę filmu – migrację, jej wpływ na tożsamość i inne konsekwencje – do swojego otoczenia, do środowiska i sytuacji młodzieży, z którą pracujesz. Zastanów się, czy w Twojej szkole uczą się migranci, migrantki, czy mieszkają w najbliższym otoczeniu, miejscowości. Czy są wokół Was osoby, które z emigracji wróciły do Polski? Czy ich doświadczenie jest rozpoznane, szanowane, widoczne? Czy widzisz różnicę w stosunku Polaków i Polek do migrantów muzułmanów i migrantek muzułmanek w porównaniu do migrantów i migrantek innych wyznań? Czy możesz włączyć te przykłady do rozmowy?

Bardzo ważne: jeśli w Twojej klasie uczy się młodzież z doświadczeniem migracji, nie wywołuj do tablicy – decyzję o ewentualnym (nie)dzieleniu się swoim osobistym doświadczeniem pozostaw w gestii uczennic i uczniów.

4. Film stanowi dobry punkt wyjścia do rozmowy o migracji i tożsamości w kontekście tego doświadczenia. W tej rozmowie trzymaj się opowieści Mahmouda i na przykładzie jego doświadczenia zaproś młodzież do refleksji, z jakimi szansami, ale i kosztami wiąże się migracja oraz jaką rolę w tworzeniu tych szans i wyzwaniach ma społeczeństwo przyjmujące, czyli w tym wypadku my.
5. Przygotuj się pod kątem rozmowy o stereotypach i uprzedzeniach, zwłaszcza islamofobii. Materiałami pomocnymi w porządkowaniu podstaw teorii (anty)dyskryminacji mogą być wybrane karty z zestawu *Karty do analiz wydarzeń i mechanizmów psychospołecznych* autorstwa Hanny Zielińskiej i Małgorzaty Leszko, artykuł autorstwa Elżbiety Krawczyk i Arkadiusza Tomaszewskiego *Mowa nienawiści wobec muzułmanów i muzułmanek* poświęcony kwestii islamofobii oraz tekst Anny Cieślewskiej *Islam – różne aspekty stosunków międzynarodowych*.

Opowieść Mahmouda może się stać pretekstem do gorzkiej konstatacji, że nie do wszystkich migrantów i migrantek odnosimy się tak samo. Choć Mahmoud w ogóle nie porusza kwestii religii – i podczas lekcji można zwrócić na to uwagę: nie jest to sprawa, którą chciał się dzielić, nie wiemy, czy i w co wierzy – to dyskusja i tak może dotknąć kwestii islamu. W Polsce mamy do czynienia ze szczególnie silnymi uprzedzeniami i dyskryminacją wobec muzułmanów i muzułmanek, czyli islamofobią (w badaniu CBOS w 2015 roku niechęć do muzułmanów deklarowało 44% Polaków, a tylko niespełna jedna czwarta pozytywny stosunek wobec nich, więcej na ten temat przeczytasz w książce pod red. Anny Stefaniak i Mikołaja Winiewskiego *Uprzedzenia w Polsce 2017* w rozdziale 10 autorstwa Anny Stefaniak i Magdaleny Skrodzkiej *Postawy wobec muzułmanów w Polsce*). Narracja polskich władz wokół kryzysu humanitarnego na granicy polsko-białoruskiej to kolejny niechlubny przykład podsycania i wykorzystywania islamofobii do celów politycznych. Echa tej mocno polaryzującej społeczeństwo sytuacji możesz usłyszeć w swojej klasie. Jedna lekcja z pewnością nie wystarczy, żeby zająć się tym problemem, ale może być przyczynkiem do refleksji nad własną postawą – i do tego warto młodzież zachęcić.

6. Sięgnij do dodatkowych źródeł. Mahmoud mówi, że jest Afgańczykiem. Jeśli nie czujesz się pewnie, warto w ramach przygotowań do rozmowy dowiedzieć się więcej o kulturze i kraju (krajach) pochodzenia bohatera filmu, wyjść poza pierwsze, ograniczające skojarzenia – „talibowie”, „wojna”, „terrorizm” itd. – poznać bolesne losy Afganistanu i jego społeczeństwa, pojąć, dlaczego Afganki i Afgańczycy uciekają ze swojej ojczyzny. Na początek możesz sięgnąć na przykład do rzetelnych relacji dziennikarskich z ostatnich dramatycznych miesięcy w Afganistanie na portalu *Outride.rs*. Warto też czytać Wojciecha Jagielskiego – *Modlitwa o deszcz*, zapis jedenastu podróży autora do Afganistanu w latach 1992–2001, pozwala lepiej zrozumieć historię i społeczeństwo tego kraju, cenny wgląd dają także *teksty autora na łamach „Tygodnika Powszechnego”*.

Żeby poszerzyć swoją wiedzę o religii muzułmańskiej i kręgu kulturowym, który wyznacza islam, a także o międzyreligijnych i międzykulturowych relacjach, warto odwiedzić (zamknięty już) blog *Islamista* i kontynuację działalności jego twórców: *Salam Lab* (Laboratorium Pokoju) (*tutaj* interesujący wywiad Salam Labu z Wojciechem Jagielskim).

O napięciach między Polkami i Polakami a uchodźcami, migrantami z krajów arabskich pisze też Krystian Nowak w reportażu *Kebabistan*. Odwoływanie się do konkretnych faktów może uwrażliwiać młodzież na różnice kulturowe, z jakimi mierzą się obie strony w sytuacji spotkania.

Szykując się do lekcji, możesz też obejrzeć film *Opowieści o migracji* Centrum Edukacji Obywatelskiej, w którym dowiesz się jeszcze więcej o Mahmoudzie, na przykład o jego drodze do Polski.

Twoje notatki z przygotowań:

Środki dydaktyczne potrzebne do przeprowadzenia zajęć

komputer z rzutnikiem, dostęp do Internetu, film Opowieść Mahmouda o migracji, ewentualnie wydrukowane karty z grafiką sylwetki do ćwiczenia o tożsamości

Tematy i zagadnienia edukacji globalnej

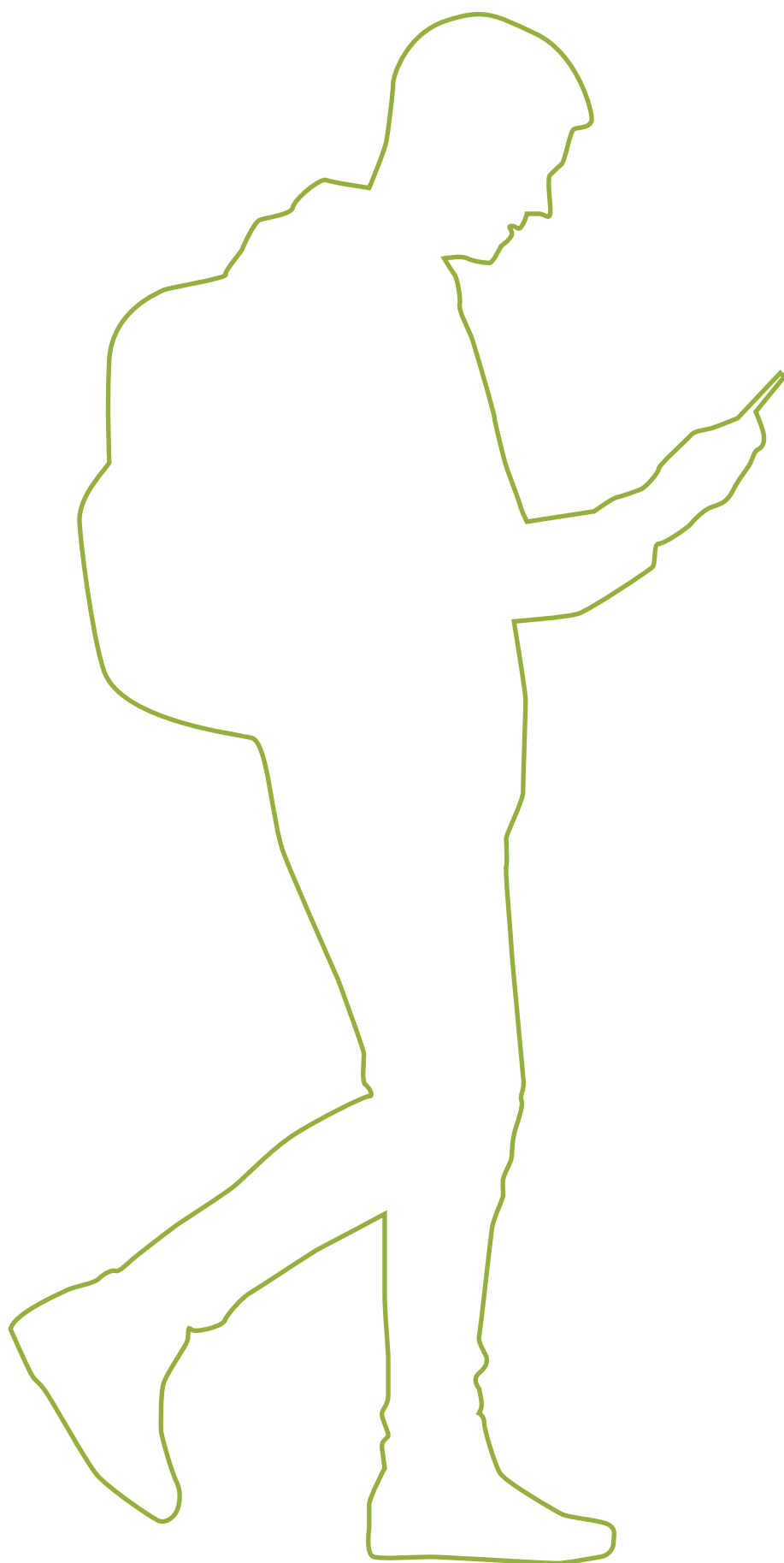
migracja, uchodźstwo, migranci i migrantki w Polsce, tożsamość osobista, tożsamość grupowa, stereotypy, uprzedzenia, islamofobia, różnice kulturowe, migracja a szanse edukacyjne

(Inny) temat, który chcesz poruszyć na lekcji:

I. Wprowadzenie

1. Na początku lekcji zaprosz młodzież do krótkiego ćwiczenia dotyczącego tożsamości. Poproś o przygotowanie czystej kartki, czegoś do pisania i o narysowanie sylwetki (alternatywnie: rozdaj karty z sylwetką). Wyjaśnij, że jest to ćwiczenie do wykonania indywidualnie, poproś o skupienie i ciszę, uprzedź młodzież, że nie będzie musiała nikomu swojej kartki pokazywać – to przestrzeń i czas tylko dla nich, na ich refleksją wokół pytania „kim jestem?”. Poproś, by zapisywali na kartce odpowiedzi na pytania, które odczytasz – pierwsze, szczerze, takie jak czują. Powoli odczytuj pytania:

- Jak lubisz, gdy inni się do ciebie zwracają?
- Skąd pochodzisz?
- Gdzie mieszkasz?
- Ile masz lat?
- W jakich językach mówisz?
- W co wierzysz?
- Twoja płeć?
- Twoja orientacja seksualna?
- Twoja główna cecha charakteru?
- Jakie jest twoje najmiłsze wspomnienie z dzieciństwa?
- Co lubisz robić w wolnym czasie?
- Jakie jest twoje ulubione danie?
- Kiedy się najbardziej bałaś/bałeś?
- Kiedy byłaś najszczęśliwsza/najszczęśliwszy?
- Co jest dla ciebie ważne?
- Kto jest ci najbliższy?
- Czym chcesz się zajmować w przyszłości?
- O czym marzysz?

Podziękuj młodzieży za udział w tej refleksji. Zapytaj uczniów i uczennice, jak im się odpowiadało na te pytania. Porozmawiajcie przez chwilę o tym, czym jest tożsamość, na które jej części mamy wpływ, a na które nie. Co wpływa na to, jak nas postrzegają inni? Przez pryzmat których cech to robią? Czy jest to zgodne z tym, co sami o sobie myślimy i jak chcielibyśmy być odbierani? By podsumować wprowadzenie (lub w dalszej części lekcji, przy rozmowie na temat filmu) możesz jeszcze precyzyjniej omówić pojęcie tożsamości (tutaj na podstawie: Natalia Sarata, *Tożsamość społeczna/tożsamość osobista*):

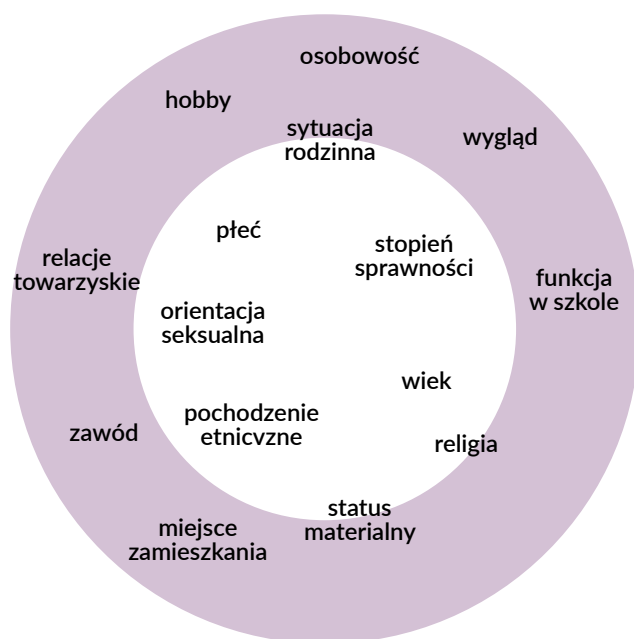
► tożsamość osobista/indywidualna

- odróżnia nas od innych, daje poczucie „bycia sobą”, kimś wyjątkowym
- jest zbiorem naszych wyobrażeń na własny temat
- kształtuje świadomość trwania i poczucie stabilizacji w zmieniającej się rzeczywistości
- jest podstawą samorealizacji

► tożsamość grupowa/społeczna

- daje poczucie przynależności i wspólnoty
- zapewnia bezpieczeństwo w relacjach społecznych
- przynosi solidarność i wsparcie w kłopotach
- gwarantuje przewidywalność zachowań w sytuacji spotkania nieznanymi osobami

► tożsamość społeczna pierwotna/tożsamość społeczna wtórna

[Źródło: Emila Kędziorek, Małgorzata Leszko, Szkoła jako łąka. Ćwiczenie rozwijające kompetencje wychowawcze, 5.03.2021, blog.ceo.org.pl/szkola-jako-laka-cwiczenie-rozwijajace-kompetencje-wychowawcze.]

W tym krótkim doświadczeniu istotne jest, żeby wybrzmiało, że wszyscy jesteśmy bardzo różni, nie zawsze będziemy postrzegani tak, jakbyśmy chcieli, często przez nasze cechy tożsamości pierwotnej – na które w ogóle nie mamy wpływu. W przypadku migrantów i migrantek może to być szczególnie dotkliwe, kiedy sprowadzamy ich tożsamość do kraju pochodzenia, religii lub statusu pobytu. Mając tę świadomość, możemy przełamywać stereotypy i uprzedzenia i patrzeć na innych tak, jak chcielibyśmy, żeby poznawano nas: z ciekawością całej złożoności naszych cech, doświadczeń, osobowości.

2. Następnie określ główny cel i temat lekcji. Przedstaw plan spotkania: powiedz, że porozmawiacie o doświadczeniu migracji i tożsamości w kontekście migracji, wychodząc od opowieści kogoś, kto przyjechał z innego kraju do Polski. Dzięki tej opowieści możemy lepiej zrozumieć migrantów i migrantki, wyzwania, z jakimi się mierzą, a jednocześnie naszą rolę w budowaniu społeczności otwartej na „innych”.

3. Zanim włączysz film, rozdaj karty pracy. W oparciu o znajomość grupy zdecyduj, czy uczennice i uczniowie będą pracować indywidualnie, w parach czy małych grupkach (jednak nie większych niż czteroosobowe). Wytłumacz, że karty to nie sprawdzian, a zaproszenie do tego, by jak najlepiej zrozumieć sytuację bohatera filmu i poznać mechanizmy związane z doświadczeniem migracji. Razem z klasą przeczytaj zawartość karty, upewniając się, że polecenia i treści są dla wszystkich zrozumiałe. Upředź, że po filmie młodzież będzie miała czas, by wypełnić karty, i że w dalszej części lekcji, w rozmowie na forum będziecie się do tej pracy odwoływać. Zaczynajcie!

II. Film

(Wcześniej – by ułatwić śledzenie wątków w filmie – możesz zapisać na tablicy pytania, które w trakcie nagrania pojawiają się na planszach: Czym jest dla mnie dom? Co za mną, co przede mną? Co jest dla mnie ważne? Kim jestem?)

Obejrzyjcie film. Nagranie trwa niecałe 4 minuty. Po filmie daj młodzieży czas na refleksję i pracę z kartą (maksymalnie 10 minut). Potem zaproś do wspólnej rozmowy na forum.

III. Rozmowa

Zadbaj o to, by rozmowa była zgodna z celem lekcji i potrzebami klasy. Poprowadź ją tak, by stworzyć możliwość pracy na kilku poziomach – refleksji, analizy, zastosowania – i uczynić lekcję rozwijającym, osobistym doświadczeniem dla młodzieży. Możesz skorzystać z poniższych pytań pomocniczych.

1. Refleksja po filmie. Zaczynij rozmowę od wysłuchania pierwszych wrażeń młodzieży po obejrzeniu filmu. Jak uczniowie i uczennice odebrali jego bohatera i opowieść, którą przedstawił?

- *Jakie są wasze pierwsze wrażenia po obejrzeniu filmu? Jakie emocje w was wywołał? Jak wam się oglądało ten film? Dlaczego?*
- *Jaki jest według was główny temat tego filmu? Jaki niesie przekaz? Z czym zostaliście po jego obejrzeniu?*
- *Czyją opowieść poznajemy? Kim jest główny bohater i narrator?*
- *Co wam się podobało w tym filmie, a co nie?*

2. Analiza treści. Razem z klasą zbierzcie fakty, których dostarczył film. Opierajcie się na tym, co powiedział Mahmoud (i ewentualnie dodatkowych źródłach, do których odwołała się młodzież przy wypełnianiu karty pracy). Na bazie faktów, przemyśleń, opinii, które przekazuje główny bohater, przyjrzyjcie się kwestii tożsamości w kontekście migracji.

- *Kim jest Mahmoud? Co nam o sobie mówi?*
- *Czego się dowiadujemy o migracji Mahmouda i jego życiu w Polsce?*
- *Czego nam brakuje w jego opowieści?*
- *Co bohater mówi o swoich doświadczeniach? Jakie emocje opisuje? Jakimi się dzieli spostrzeżeniami?*
- *Czym jest dla niego dom?*
- *Co jest dla niego ważne?*
- *O czym marzy?*
- *Jakie konsekwencje dla jego życia (i w jakich obszarach) miała decyzja o migracji?*
- *Co wiemy o Afganistanie? Dlaczego ludzie emigrują z tego kraju?*

3. Autorefleksja. To bardzo ważna część lekcji. Zapewnij w Waszej rozmowie przestrzeń na to, by młodzież mogła wyrazić swoje opinie, interpretacje, uzmysłowić sobie własne przekonania w temacie migracji i tożsamości i poddać jej krytyce. Jak Twoi uczniowie i uczennice odnoszą się do zjawiska migracji? Jaki jest ich stosunek do migrantów i migrantek, którzy przyjeżdżają do Polski? Jakie są ich osobiste doświadczenia – bezpośrednie i pośrednie – związane z migracją? Jak ich ten temat dotyczy?

- *W czym jest wam do Mahmouda blisko, a w czym daleko? Co was z nim łączy, co dzieli?*
- *Jaki wpływ na to, kim jesteście, ma to, gdzie mieszkamy?*
- *Czy macie doświadczenie migracji? Jeśli tak – jakie? Czy wyjeżdżaliście z kraju? A może wyjechał ktoś z waszych bliskich? Jakie to jest/było doświadczenie, jaki miało na was wpływ?*
- *Czy znacie kogoś, kto wyemigrował ze swojego kraju i znalazł się w Polsce? Co było powodem takiej decyzji tej osoby? Jak odnajduje się ona w Polsce? Jak Polska ją przyjmuje?*
- *Czy w przyszłości rozważacie migrację? Dlaczego, w jakim celu?*
- *Jak myślicie: czego byście potrzebowali, żeby to było udane doświadczenie?*
- *Jak opowieść Mahmouda ma się do tego, co na co dzień słyszycie o uchodźcach i uchodźczyniach oraz migrantach i migrantkach?*
- *Dlaczego temat migracji budzi w Polsce tyle kontrowersji? Jakie obawy za nimi stoją?*
- *Dlaczego boimy się „innych”?*
- *Jakie widzicie szanse w migracji? A jakie wyzwania?*
- *Dla kogo migracja nie jest przywilejem, a koniecznością?*
- *O realizacji jakiego Celu Zrównoważonego Rozwoju można mówić w przypadku doświadczenia Mahmouda?*

4. Działanie. Na zakończenie rozmowy spróbujcie przełożyć teorię na praktykę, omawiany temat na tu i teraz. Zachęć młodzież do dostrzeżenia roli i odpowiedzialności, które może przyjąć wobec migrantów i migrantek, choćby na poziomie społeczności szkolnej. Jaki wpływ uczennice i uczniowie chcą mieć na kształtowanie społeczeństwa otwartego, wielokulturowego, takiego, w którym jest miejsce na różne tożsamości i każda osoba może w pełni się realizować?

- *Co pomyślałaś/pomyślałeś o Mahmoudzie, a okazało się nieprawdą/było stereotypem?*
- *Czy nasza społeczność jest wielokulturowa? Czy znamy migrantki, migrantów?*
- *Czy wiemy, kim są? Czy mamy z nimi relacje? Czy znamy ich potrzeby i problemy?*
- *Jak ich postrzegamy? Jakie stereotypy i uprzedzenia nas ograniczają? Co możemy z tym zrobić?*
- *Jak możemy lepiej poznać osoby z doświadczeniem migracji, które żyją obok nas?*
- *Co możemy zrobić, żeby budować przyjazną dla migrantów i migrantek społeczność?*
- *Jakie korzyści niesie wielokulturowość wokół nas?*
- *Czy nasza szkoła jest przyjaznym miejscem dla osoby przyjezdnej? Co możemy zrobić, żeby była (bardziej) przyjazna?*

W kontekście ostatnich pytań, żeby wyraźniej zobaczyć rolę większości wobec mniejszości, czyli społeczeństwa przyjmującego wobec migrantów i migrantek, możesz wprowadzić i przedyskutować z młodzieżą strategię akulturacji według Johna Berry'ego (po więcej informacji o strategiach sięgnij do materiału Wyzwania związane z migracjami. Perspektywa osób migrujących autorstwa Marty Siciarek). Możesz pokazać także krótką animację.

Ostatnie zadanie w karcie pracy zachęca do przekucia zdobytej wiedzy na twórcze działanie na rzecz budowania dobrych relacji z migrantami i migrantkami i wspierania procesu integracji – choćby na poziomie szkoły. Zapytaj, czemu to ważne, aby zarówno rozmawiać jak i działać lub w kontekście zagadnienia, który nas dotyczy. Podkreśl, że każdy i każda z nas może mieć wpływ na to, czy doświadczenie migracji osób obok nas stanie się szansą na dobre życie, edukację, rozwijanie pasji...

Kończąc lekcję, podziękuj młodzieży za rozmowę i zaproś do krótkiej ewaluacji i podsumowania, co bierze z tych zajęć dla siebie. Możesz skorzystać na przykład z kart Dixit (lub innego zbioru różnorodnych zdjęć czy ilustracji – ważne, żeby było ich więcej niż osób w klasie) i wykorzystać metaforę. Rozsyp karty na stole lub umieść na tablicy i poproś, by uczennice i uczniowie wybrali po jednej, która najbardziej odpowiada refleksji czy nastrojowi, z którymi zostają po tych zajęciach, po rozmowie o tożsamości, wielokulturowości, migracji. Poproś o jedno zdanie uzasadnienia, dlaczego wybrali daną ilustrację.

Karta pracy dla młodzieży

Za chwilę obejrzyj prawie czterominutowy film Opowieść Mahmouda o migracji. W tym krótkim filmie jego bohater odpowiada na kilka osobistych pytań dotyczących jego życia i związanych z doświadczeniem migracji. Mahmoud dzieli się refleksjami na temat tego, czym jest dom, opowiada o sobie i swoich marzeniach. Kamera towarzyszy mu w pracy i w przestrzeni prywatnej. Oglądając film, postaraj się jak najlepiej poznać Mahmouda – zarówno przez to, co sam mówi, jak i to, co możemy wyczytać z kadrów filmu i plansz z dodatkowymi informacjami. Zastanów się, co doświadczenie migracji wniosło do życia Mahmouda, a co mu zabrało. W tej karcie pracy znajdziesz kilka dodatkowych pytań i zadań pomocnych w interpretacji filmu, które – mamy nadzieję – zachęcą Cię do zgłębienia tematu migracji i wyzwania, z jakimi mierzą się migranci i migrantki obok nas. Inspirującej pracy!

► Co według Ciebie jest głównym tematem filmu?

.....

.....

► Kim jest Mahmoud?

Zapisz, co o nim wiesz: co mówi o sobie wprost, czego jeszcze dowiadujesz się z filmu, co czytasz na planszach – skąd pochodzi, czym się zajmuje, co jest dla niego ważne, co potrafi, jaki jest, o czym marzy.

Mahmoud Kazemi

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

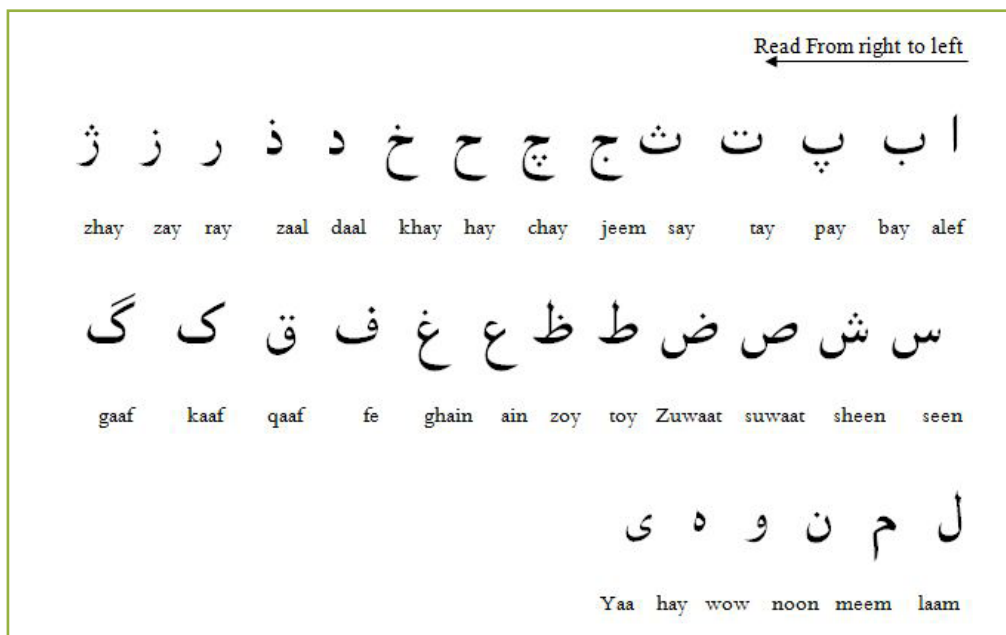
► Czego Ci zabrakło w opowieści Mahmouda? Czego warto byłoby się jeszcze dowiedzieć, żeby lepiej poznać bohatera i zrozumieć jego doświadczenie migracji, życia w Polsce? Sformułuj trzy pytania, które – gdyby była taka okazja – zadałabyś/zadałbyś Mahmoudowi (na przykład: Dlaczego zatrzymał się w Polsce? Czy lubi swoją pracę? Czy ma przyjaciół wśród Polaków i Polek? Co go tu stresuje? itp.).

1.
2.
3.

► Mahmoud zna sześć lub siedem języków, w tym urdu, angielski, polski. Jego pierwszym językiem jest natomiast dari (zauważyliście, jak kaligrafował?). Co wiesz o dari? Do jakiej grupy języków należy i kto się nim posługuje?

.....

.....

► Popatrz na alfabet, wybierz literę, która najbardziej Ci się podoba, i zapisz ją poniższą linijkę:

.....

► Posłuchaj w sieci, jak brzmi dari, na przykład tu. Jak myślisz, ile czasu zajęłoby Ci nauczanie się tego języka i od czego by to zależało?

- a. mgnienie oka
- b. rok
- c. całe życie
- d.

► Gdy rozglądasz się wokół siebie, zaglądasz do social mediów, słuchasz dyskusji o migrantach i migrantkach, bierzesz pod lupę własne myśli na ten temat, jak Ci się wydaje: czy Polska jest przyjaznym krajem dla Mahmouda?

- Z pewnością tak. Świadczy o tym fakt, że...
- Pewnie czasem tak, czasem nie, co wynika z tego, że...
- Oczywiście, że nie, choćby z takiego powodu, że...

Mahmoud mówi, że jest otwartym człowiekiem. A czy Ty możesz tak powiedzieć o sobie? Na czym polega otwartość wobec osób, które różnią się od Ciebie pochodzeniem, kolorem skóry, religią, poglądami, charakterem itd.? Pomyśl i zapisz hasłowo minikodeks otwartego człowieka:

Gdzie pracuje Mahmoud? Czy wiesz, że kebab to jeden z ulubionych fast foodów Polaków i Polek – jada go z apetytem niemal co druga osoba w Polsce, chętniej niż pizzę czy burgery. Czy mowa też o Tobie? Nie wszyscy przy tym zdają sobie sprawę, że historia kebabu może nam sporo powiedzieć o wielokulturowości, migracji i globalizacji. Czy znasz jakieś miejsca w Twojej okolicy, które serwują kebab? Kto je prowadzi? Narysuj schematyczny rysunek kebabu i zapisz trzy fakty, które znajdziesz w sieci – np. jaki wpływ ma kultura na składki, które znajdują się w kebabie, skąd pochodzi to danie, kiedy pojawiło się w Polsce i w jaki sposób? Mahmoud mówi też o walce o swoje marzenia, a marzy, żeby zostać rehabilitantem. Słuchając jego opowieści, a także korzystając z przykładów innych znanych Ci osób z doświadczeniem migracji, zastanów się, przed jakimi wyzwaniem staje osoba, która przyjeżdża do obcego kraju, zaczyna w nim swoje życie i chce się spełniać.

Co Ty możesz zrobić? Na które z tych wyzwań możesz odpowiedzieć? W czym możesz wesprzeć migrantów i migrantki, których znasz, którzy żyją koło Ciebie? Zaczynaj od swojej szkoły, sąsiedztwa, miejscowości – zaproponuj pomysł na projekt uczniowski, którego celem byłoby przyczynienie się do tego, by osoba z doświadczeniem migracji mogła się zbliżyć do realizacji swoich marzeń:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Więcej materiałów na stronie internetowej programu: www.globalna.ceo.org.pl

Materiał powstał w 2021 roku ramach projektu „Globalna szkoła. Razem o migracjach”, który jest częścią przedsięwzięcia „I am European: Historie i fakty o migracjach na XXI wiek” realizowanego przez Centrum Edukacji Obywatelskiej. Projekty współfinansowane są ze środków Unii Europejskiej oraz w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP. Treść wyraża wyłącznie poglądy autorów/autorek i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP ani Unii Europejskiej. www.gov.pl/polskapomoc

„I am European. Historie i fakty o migracjach na XXI wiek” jest częścią programu DEAR (The European Commission’s Development Education and Awareness Raising Programme), który wspiera projekty angażujące społeczeństwo Unii Europejskiej w globalne zagadnienia rozwoju społecznego, gospodarczego i środowiskowego. Poprzez finansowanie programów takich jak „I am European. Historie i fakty o migracjach na XXI wiek”, DEAR promuje uniwersalne wartości, m.in. wolność, demokrację, praworządność oraz umożliwia obywatelom i obywatelkom Europy włączenie się w globalny rozwój. Program DEAR finansuje około 30 programów w krajach członkowskich UE. Projekty te przyczyniają się do zwiększenia zrozumienia i zaangażowania Europejki i Europejczyków w kreowanie pozytywnych zmiany społecznych zarówno na poziomie lokalnym, jak i międzynarodowym. Działania DEAR wspierają również pracę UE na rzecz realizacji Celów Zrównoważonego Rozwoju.

Wydawca:

Fundacja Centrum Edukacji Obywatelskiej
ul. Noakowskiego 10, 00-666 Warszawa
www.ceo.org.pl
Warszawa 2021

Autorka: Hanna Zielińska

Redakcja merytoryczna: Julia Godorowska

Redakcja językowa i korekta: Justyna Yiğitler

Materiał jest dostępny na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowe. Pewne prawa zastrzeżone na rzecz Fundacji Centrum Edukacji Obywatelskiej. Utwór powstał w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej realizowanej za pośrednictwem MSZ RP w roku 2021. Zezwala się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji i posiadaczach praw.